

Basisschool de Spoorzoeker

Pestprotocol

Schooljaar 2024-2025

Inhoudsopgave

<i>Inleiding</i>	2
Doelstelling van dit pestprotocol:	2
Daarnaast hanteren wij de volgende gedragsregels:	2
<i>Het probleem dat “pesten” heet:</i>	3
Definitie van pesten	3
Voorkomen	3
Signaleren	3
Aanpak	4
<i>Consequenties</i>	5
<i>Online pesten</i>	6
Cyberpesten is vaak 'extra gereedschap'	6
Welke vormen kan online pesten hebben?	6
Wat is de rol van omstanders?	7
Aanpak bij online pesten	8
<i>Begeleiding betrokkenen pestgedrag</i>	9
Begeleiding van de gepeste leerling:	9
Begeleiding van de pester:	9
Begeleiding meelopers	9
Begeleiding zwijgende meerderheid:	9
<i>Adviezen voor ouders over Pesten en cyberpesten</i>	10
Pesten	10
Online pesten	10

Inleiding

Pesten is een wezenlijk en groot probleem. Pestgedrag is schadelijk tot zeer schadelijk voor kinderen, zowel voor de slachtoffers als voor de pesters. Dit ernstige probleem moet aangepakt worden., in het bijzonder door de ouders en door de leerkrachten. Pesten komt helaas op iedere school voor, ook bij ons. Het is een probleem dat wij onder ogen zien en dat wij willen aanpakken. Op onze school is een vertrouwenspersoon aangesteld: Robert Luiten en zijn Ivar Baron en Annemarie Mosterd anti-pest coördinatoren en aandachtfunctionarissen.

Doelstelling van dit pestprotocol:

- Alle kinderen moeten zich in hun basisschoolperiode veilig voelen, zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen.
- Door regels en afspraken zichtbaar te maken, kunnen kinderen en volwassenen, als er zich ongewenste situaties voordoen, elkaar aanspreken op deze regels en afspraken.
- Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met plezier naar school te gaan.

Wij voeren een actief beleid tegen pesten en hanteren op onze school de volgende schoolregels:

- We zijn aardig voor elkaar
- Problemen lossen we samen op
- We zijn zuinig op de spullen
- We zijn rustig in school

Daarnaast hanteren wij de volgende gedragsregels:

- Je beoordeelt andere kinderen niet op hun uiterlijk.
- Je sluit een ander kind niet buiten van activiteiten.
- Je komt niet zonder toestemming aan de spullen van een ander kind.
- Je bedreigt elkaar niet en doet elkaar geen pijn.
- Je accepteert een ander kind zoals hij/zij is.
- Je bemoeit je niet met een ruzie door zomaar partij te kiezen.
- Als je ruzie hebt, praat je het uit. Lukt dat niet, dan meldt je het aan de juf of meester.
- Als je een kind ziet dat gepest wordt, dan meld je dat de juf of meester. Dat is geen klikken.
- Het is niet toegestaan dat leerlingen met mobieltjes opnames maken van elkaar en van leerkrachten. Ook foto's van medeleerlingen mogen niet op internet gezet worden, alleen met toestemming van de betreffende persoon. Dit kan leiden tot schorsing/verwijdering/disciplinaire maatregelen"
- Je houdt je aan het internetprotocol van de school.

Het probleem dat “pesten” heet:

- Definitie van pesten
- Voorkomen.
- Signaleren
- Aanpak.

Definitie van pesten

Pesten is het op systematische wijze verrichten van fysieke, verbale en non-verbale handelingen zoals duwen, slaan, schoppen, uitschelden, roddelen, sociaal isoleren, tegen iemand die zich hier niet tegen kan verdedigen.

Pesten gebeurt alleen of in groepsverband. Een belangrijk gegeven is dat er tussen dader en slachtoffer een ongelijke machtsverhouding bestaat.

Echt pestgedrag komt over het algemeen pas voor vanaf groep 5. In de groepen 1 t/m 4 kunnen wel al kenmerken aanwezig zijn die kunnen leiden tot pestgedrag.

Ook Cyberpesten (bijvoorbeeld via Whatsapp/groepschats/via online games) wordt door ons beschouwd als een vorm van pesten die kan voorkomen, gesignaleerd en aangepakt dient te worden. Wij vragen ouders hier alert op te zijn.

Voorkomen

- Op onze school willen we verschillende onderwerpen in de klas aan de orde stellen.
- Onderwerpen zo als: veiligheid, omgaan met elkaar, cyberpesten, rollen in een groep, aanpak van ruzies etc.
- Andere werkvormen zijn ook denkbaar, zoals: spreekbeurten, rollenspelen, regels met elkaar afspreken over omgaan met elkaar en hoe om te gaan met het internet, groepsopdrachten etc..
- Het voorbeeld van de leerkrachten (en de ouders thuis) is van groot belang. Er zal minder gepest worden in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met geweld worden opgelost maar worden uitgesproken. Agressief gedrag van leerkrachten, ouders en leerlingen wordt niet geaccepteerd. Wij als school nemen duidelijk stelling tegen zulk gedrag.
- Een effectieve methode om pesten te stoppen en binnen de perken te houden is het regelmatig bespreken van de regels en afspraken. In het begin van het schooljaar en in januari worden de schoolregels en afspraken besproken.
- De klassenregels hangen zichtbaar in iedere klas.
- In de risicogroepen 6 t/m 8 wordt door middel van een vragenlijst het sociaal welbevinden en veiligheid van onze leerlingen in kaart gebracht en gevolgd. Op basis van die uitkomsten wordt het aanbod in de klassen afgestemd op wat er nodig is voor de betreffende groep of individuele leerling.

Signaleren

Signalen van pesten kunnen zijn:

- Altijd een bijnaam gebruiken, nooit bij de eigen naam noemen.
- Zogenaamde “leuke” opmerkingen maken over een klasgenoot.
- Een klasgenoot voortdurend ergens de schuld van geven.
- Briefjes doorgeven.
- Beledigen.
- Opmerkingen maken over iemands kleding.
- Isoleren.
- Buiten school opwachten, slaan of schoppen.

- Op weg naar huis achterna gaan.
- Naar het huis van het slachtoffer gaan.
- Bezittingen afpakken.
- Schelden of schreeuwen tegen het slachtoffer.

Deze lijst kan natuurlijk worden uitgebreid. Je kunt het zo gek niet bedenken of volwassenen en dus ook kinderen hebben het bedacht. Leerkrachten en ouders moeten daarom alert zijn op de manier waarop kinderen met elkaar omgaan en duidelijk stelling nemen wanneer bepaalde gedragingen de norm overschrijden.

- Alle medewerkers zijn alert op het signaleren van pestgedrag en weten wat ze kunnen doen en/of bij wie ze het kunnen melden.
- Wanneer ouders op school aangeven dat hun kind wordt gepest, wordt dit door de leerkracht vastgelegd in het formulier “pestprotocol” op de server. Daarin wordt beschreven wat ouders zeggen en wat de leerkracht daarmee heeft gedaan

Een aantal basisregels liggen ten grondslag aan het bestrijden van pesten:

Regel 1:

Een belangrijke stelregel is dat het inschakelen van de leerkracht niet wordt opgevat als “klikken”. Van jongs af aan brengen we dat kinderen al bij, als je wordt gepest of als je ruzie hebt met een ander en je komt er zelf niet uit, dan mag je hulp aan de leerkracht vragen. Dit wordt niet gezien als klikken.

Regel 2:

Een tweede stelregel is dat een medeleerling ook de verantwoordelijkheid heeft om het pestprobleem bij de leerkracht aan te kaarten. Alle leerlingen zijn immers mede verantwoordelijk voor een goede sfeer in de groep.

Regel 3:

Samenwerken zonder bemoeienissen: School en gezin halen beiden voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Dit neemt niet weg dat iedere partij moet waken over haar eigen grenzen. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat ouders naar school komen om eigenhandig een probleem voor het kind op te lossen. Bij problemen van pesten zullen de directie en de leerkrachten hun verantwoordelijkheid nemen en indien nodig overleg voeren met de ouders. De inbreng van ouders blijft op school bij voorkeur beperkt tot het aanreiken van informatie, tot het geven van suggesties en tot het ondersteunen van de aanpak van de school.

Aanpak

Aanpak van ruzies en pestgedrag in vier stappen :

Stap 1: Probeer ruzies eerst samen op te lossen. Bij pesten is dit moeilijk dus dan: stap 2

Stap 2: Ga naar de leerkracht of degene die toezicht houdt en leg het probleem voor.

Stap 3: De aanwezige leerkracht, begeleider brengt de partijen bij elkaar (of vraagt een andere leerkracht dit te doen).Hij/zij probeert samen met hen de ruzie of pesterijen op te lossen en (nieuwe) afspraken te maken. Bij herhaling van ruzies en/of pesterijen volgen sancties.

Stap 4: Bij herhaaldelijke ruzie/pestgedrag neemt de leerkracht duidelijk stelling en houdt een bestraffend gesprek met de leerling die ruzie maakt/pest. De fases van bestraffing treden in werking. Bij herhaling worden de ouders op de hoogte gebracht van het ruzie-pestgedrag. Leerkrachten en ouders proberen in goed overleg samen te werken aan een bevredigende Oplossing. De leerkracht biedt altijd hulp aan de gepeste leerling en begeleidt de pester, in overleg met de ouders en/of interne- of externe deskundigen.

Bij herhaaldelijke ruzie/pestgedrag neemt de begeleider/leerkracht duidelijk stelling en houdt een gesprek met de pester(s) en ouders.

Consequenties

Als stap 1 t/m 4 geen positief resultaat oplevert voor de gepeste, gaan wij over tot fase 2 van het gedragsprotocol.

Fase 1: Incidentele overtreding <ul style="list-style-type: none"> • Ongehoorzaamheid, slecht luisteren • Onbeleefdheid t.o.v. volwassenen/leerkracht • Onzorgvuldig omgaan met materiaal • Schelden/vloeken (binnen properties) • Fysiek geweld (binnen properties) 	Consequenties: <ul style="list-style-type: none"> • Worden door de leerkracht zelf bepaald. Er wordt rekening gehouden met leeftijd en gebeurtenis. • Time-in (aparte plek in de klas). 	Verplichte actie: <ol style="list-style-type: none"> 1. Alle incidenten worden genoteerd in Esis. 2. Ouders worden op de hoogte gebracht d.m.v. telefonisch gesprek/bericht SS.
Fase 2: Herhaaldelijke overtredingen of ernstige misdragingen <ul style="list-style-type: none"> • Herhaaldelijke overtredingen als bij fase 1 • Moedwillig schade toebrengen aan materiaal • Incidenteel pest-, treitergedrag (fysiek/digitaal) • Brutaliteit t.o.v. volwassenen/leerkracht • Schelden en vloeken (met regelmaat of in ernstige mate) • Liegen of oneerlijk zijn 	Consequenties: <ul style="list-style-type: none"> • Overleg met IB over aanpak in de klas. • Time-out buiten de klas, in andere groep. • Vrijheden beperken. 	Verplichte actie: <ol style="list-style-type: none"> 1. Alle incidenten worden genoteerd in Esis. 2. Gesprek met ouders op school met leerkracht/leerling. 3. Gesprek met leerling (oorzaak overtreding, mogelijkheden om tot gedragsverandering te komen/ het volgende keer anders aan te pakken)
Fase 3: Structurele overtredingen of ernstige misdragingen <ul style="list-style-type: none"> • Voortdurend van overtredingen als onder 1 en 2 • Discriminatie • Stelen • Fysiek geweld t.o.v. andere kinderen • Intimidatie • Bedreigingen t.o.v. leerlingen/volwassenen/leerkracht (verbaal- en non-verbaal) 	Consequenties: <ul style="list-style-type: none"> • Time-out bij directie of andere groep voor een bepaalde vastgestelde periode. • Vrijheden beperken voor langere tijd. 	Verplichte actie: <ol style="list-style-type: none"> 1. Alle incidenten worden genoteerd in Esis. 2. Gesprek met ouders/leerkracht/leerling en directie. 3. Gesprek met leerling (oorzaak overtreding, mogelijkheden om tot gedragsverandering te komen/ het volgende keer anders aan te pakken)
Fase 4: Structureel onaangepast gedrag <ul style="list-style-type: none"> • Voortdurend van onder 1 en 2 genoemde gedragingen • Herhaling van de onder 3 genoemde ernstige misdragingen 	Consequenties: <ul style="list-style-type: none"> • Vrijheden beperken voor langere tijd. • Schorsing van één of meerdere dagen. 	Verplichte actie: <ol style="list-style-type: none"> 1. Alle incidenten worden genoteerd in Esis. 2. Gesprek met ouders/leerkracht/leerling en directie.
Fase 5: Ontoelaatbaar gedrag <ul style="list-style-type: none"> • Door de school kan onvoldoende invloed uitgeoefend worden om gedragsverandering te bewerkstelligen. • Buiten proportioneel geweld en agressief gedrag. 	Consequenties: <ul style="list-style-type: none"> • Verwijdering van school. 	Verplichte actie: <ol style="list-style-type: none"> 1. Gesprek o.l.v. directie. 2. Verwijderingsprocedure starten. 3. Overleg overbruggingsmaatregelen.

Online pesten

Online pesten of cyberpesten is pesten via digitale media. Door de volgende drie kenmerken onderscheidt online pesten zich grofweg van ander pestgedrag:

- Het stopt eigenlijk nooit: het kan doorgaan op elk uur van de dag, dus ook als de pester en de gepeste thuis zijn. Dat maakt de gepeste extra kwetsbaar. Thuis zijn biedt dan geen veiligheid, wat de impact vergroot. De pester heeft bij online pesten een groter publiek dan bijvoorbeeld op het schoolplein. Digitale bestanden zoals foto's of video's kunnen breder verspreid worden en zijn moeilijk te verwijderen. En als het pesten wel gestopt is, zijn vervelende berichten, reacties, foto's of filmpjes vaak nog steeds terug te vinden. Ook hierdoor kan het online pesten ingrijpende en langdurige gevolgen hebben.
- Het gebeurt op afstand: hierdoor zien de pester en andere betrokkenen niet goed wat de impact is van de pesterijen. Het online pesten kan daardoor gemakkelijker erger worden dan ander pestgedrag. Als het pesten ook nog plaatsvindt op openbare platforms, bijvoorbeeld via reacties onder posts, bereikt het een groot publiek.
- Het kan anoniem: bijvoorbeeld via nepaccounts. Door de anonimiteit voelen pesters zich minder snel bekeken, waardoor zij online verder gaan dan bijvoorbeeld op het schoolplein. Sommige online pesters houden hun identiteit bovendien bewust achter. Zij zijn actief vanaf een anoniem account dat niet te herleiden is naar hun echte identiteit. Toch kennen de meeste online pesters hun slachtoffers ook in het echt.

De school wordt ook vaak geconfronteerd met de consequenties van dit digitaal pesten. De leerlingen vechten het de volgende dag met woorden of zelfs met fysiek geweld op school uit, of durven juist niet meer naar school te gaan.

Cyberpesten is vaak 'extra gereedschap'

Online pesten blijkt in veel gevallen een 'extra gereedschap' voor de pester om iemand lastig te vallen, bovenop ander pestgedrag. Want hoewel online pesten anoniemer kan zijn dan ander pestgedrag, weet de persoon die gepest wordt vaak wel wie erachter zit. Het is dan ook belangrijk om te bedenken dat kinderen en jongeren nu, anders dan eerdere generaties, geen verschil meer ervaren tussen het contact in de fysieke wereld en de digitale wereld.

De sociale relaties tussen kinderen vormen de basis van pestgedrag, of het nu om 'gewoon' pesten gaat of om cyberpesten. Kinderen die te maken hebben met stelselmatig pestgedrag in de klas of op de sportclub, worden vaak ook online gepest. Andersom geldt het ook: kinderen die online gepest worden, krijgen vaak ook in andere omgevingen met pestgedrag te maken. Het gaat dan meestal om dezelfde pesters. Kinderen die gepest worden nemen daardoor ook niet zo snel het heft in eigen hand door online terug te pesten. Ze moeten de pester immers vaak de volgende dag weer onder ogen komen.

Welke vormen kan online pesten hebben?

Online pesten verschilt niet heel veel van ander pestgedrag. Het grote verschil is dat de online situatie een nieuwe dimensie toevoegt, waardoor het er anders uitziet. Houd hierbij in gedachten dat de impact van cyberpesten wel anders kan zijn, omdat het ook in de thuisomgeving gebeurt en het bereik online groot kan zijn. Toch gaat het in de kern om dezelfde aspecten van pesten: uitsluiten en pijn doen. De volgende vormen van online pesten komen het meest voor.

Uitsluiten

Bijvoorbeeld iemand ongevraagd toevoegen aan of verwijderen uit online groepen of groepsgesprekken. Ook iemand zomaar blokkeren is een vorm van uitsluiten.

Beledigen

Bijvoorbeeld beledigingen onder een foto plaatsen. Pesters spreken dergelijke opmerkingen misschien minder snel hardop uit.

Hacken

Bijvoorbeeld een account hacken en het wachtwoord veranderen. Daardoor kan iemand niet meer bij diens sociale contacten. De pester kan zich bovendien voordoen als het slachtoffer. De pester stuurt dan berichten vanuit het gehackte account of wijzigt bijvoorbeeld de profielfoto.

Voor gek zetten

Bijvoorbeeld een belastende of ongewenste foto naar de hele klas of het hele sportteam versturen. Zulke foto's worden vervolgens vaak ook weer doorgestuurd. Vaak gaat het om een screenshot of een bewerkte foto. Of de pesters maken een nepaccount onder de naam van de gepeste. Met zo'n nepaccount kunnen zij heel gemakkelijk vervelende informatie verspreiden. Foto's verspreiden gaat vaak razendsnel. Als de pester en diens vrienden de foto's offline halen, kunnen ze al in handen zijn van anderen.

Bedreigen

Bijvoorbeeld een bedreigend bericht versturen. Dat kan gemakkelijk anoniem.

Stalken

Bijvoorbeeld iemand online lastigvallen of intimideren door die persoon via verschillende kanalen te benaderen.

Subtielere vormen

Pesters kunnen vaak goed inschatten wat andere jongeren denken, doen en voelen, en worden niet zo sterk geraakt door andermans emoties. Online kunnen zij subtielere vormen gebruiken om de machtsongelijkheid tussen hen en het slachtoffer kenbaar te maken. Denk hierbij aan negeren, buitensluiten en 'hoektags'. Bij deze laatste vorm wordt iemand in de hoek van een foto getagd, terwijl die persoon niet op de foto staat.

Deze subtielere vormen van online pesten zijn minder zichtbaar voor buitenstaanders en opvoeders, waardoor de pester zich sneller onaantastbaar voelt. Buitenstaanders kunnen dat online gedrag immers niet met zekerheid benoemen als pestgedrag. Daarom is het belangrijk om uit te gaan van wat de gepeste ervaart. Bied jongeren in het dagelijks leven de ruimte om ervaringen of ongenoegens aan te kaarten. Bijvoorbeeld tijdens de pauze, bij leswisselingen of bij aankomst op de sportclub.

Wees online ook aanwezig, maak een account aan en laat weten dat jongeren je bijvoorbeeld via een persoonlijk bericht kunnen benaderen. Laat jongeren weten dat ze met jou in gesprek kunnen gaan en hun online ervaringen met je kunnen delen.

Wat is de rol van omstanders?

Het stoppen van cyberpesten is lastiger doordat de rol van omstanders online minder duidelijk is dan bij ander pestgedrag. Dat heeft verschillende oorzaken:

- Het effect op de gepeste is minder zichtbaar voor omstanders. Bij online pesten zien omstanders de reactie of emotie van de gepeste niet. Het signaal om te helpen ontbreekt, waardoor ze minder snel ingrijpen.
- Ingrijpen heeft minder effect op de pester. Als omstanders wél reageren omdat ze een opmerking te ver vinden gaan, dan is het voor een pester eenvoudig om dit te negeren of er een schepje bovenop te doen.
- Jongeren maken deel uit van tientallen online groepen. Binnen deze dynamiek veranderen de rollen. Een pester kan slachtoffer worden en andersom. Een gepeste kan bijvoorbeeld via een anoniem account heel eenvoudig genoegdoening halen of wraak nemen door online zelf te gaan pesten.
- Het is minder duidelijk hoe de rollen verdeeld zijn. In offline situaties is zichtbaar wie voor welke partij kiest. Binnen WhatsAppgroepen is dat bijvoorbeeld niet altijd duidelijk. Het risico

op sociale uitsluiting is dan te groot om partij te kiezen. De omstander kiest de veilige weg door niet in te grijpen.

Aanpak bij online pesten

1. De klacht (ouders en/ of leerling)
Tijdens dit gesprek probeert de leerkracht de bron te achterhalen(in school of daarbuiten) samen met de leerling en/of de ouder en verzamelen de informatie. De leerling wordt gevraagd om de mailtjes uit te printen en in zijn e-mailinbox te bewaren en een ander e-mail adres aan te maken. De ICT-verantwoordelijke op school probeert te achterhalen of de mailtjes vanaf school zijn verstuurd.
2. Gesprek met de klas
De leerkracht voert een gesprek met de klas over dat er iemand vervelende mails ontvangt.. En bespreekt met de hele klas waarom het zo erg is om online gepest te worden. De leerkracht vertelt dat alleen de grootste lafaards via het internet pesten.
3. Een gesprek met de ouders
De leerkracht voert een gesprek met de ouders om hun in te lichten en om hun zo goed mogelijk te ondersteunen bij de aanpak als het buitenschool gebeurt.
4. Indien bron bekend / binnen de school
Als de bron van het pesten nu bekend is wordt het pestprotocol van de school gevolgd.
5. indien bron onbekend / buiten de school
Als duidelijk wordt dat de bron niet binnen de school zit. Dan wordt het gepeste kind gevraagd om een nieuw e-mail adres aan te maken en dat niet uit te geven, behalve aan zijn vrienden / vriendinnen. Vraag het kind ook om mensen die hij niet kent, niet te accepteren op MSN. Mocht de pester nu toch weer achter deze gegevens komen, is het duidelijk dat de bron binnen de school zit.

De leerkracht gebruikt het formulier pestprotocol en volgt als de pester op school zit de procedure van het pestprotocol.

Begeleiding betrokkenen pestgedrag

We spreken over 4 groepen :

- de gepeste (slachtoffer)
- de pester(s) (dader)
- de meelopers
- de “zwijgende” medeleerlingen (toekijkers)

Begeleiding van de gepeste leerling:

- Medeleven tonen en luisteren en vragen . Hoe en door wie wordt gepest.
- Nagaan hoe de leerling zelf reageert, wat doet hij/ zij voor, tijdens en na het pesten ?
- Proberen in het gesprek uit te leggen dat huilen en/of heel boos worden vaak een reactie is die de pester wil uitlokken.
- Zoeken en oefenen naar andere manieren van reageren.
- Het gepeste kind in laten zien waarom een kind/kinderen pesten.
- Nagaan welke oplossing een kind zelf wil.
- Sterke kanten van de leerling benadrukken.
- Belonen (door aandacht) als leerling zich anders opstelt.
- Praten met ouders van gepeste om samen naar oplossing te zoeken.
- Indien mogelijk/wenselijk gesprek tussen ouders gepeste en ouders pesters .
- Het gepeste kind niet óverbeschermen zo dat dit zichtbaar is voor anderen. Dit kan pesten zelfs versterken
- Wanneer pestgedrag versterkt wordt door eigen gedrag hulp vragen aan externen middels MDO.
- Regelmatig gesprekjes houden op vaste momenten ook als de situatie verbetert. (SMW)

Begeleiding van de pester:

- Praten; zoeken naar redenen van ruzie maken/pesten. (baas willen zijn, jaloezie, verveling groepsdruk, zich buitengesloten voelen)
- Laten inzien van het effect van zijn/haar gedrag op de gepeste.
- Excuses aan laten bieden.
- Samen zoeken naar leuke/sterke kanten van gepeste.
- Duidelijk maken dat we pesten niet toestaan op school. Regel van de school herhalen en handhaven. Consequenties bespreken. Dus straf als de regel overtreden wordt
- Contact met ouders zoeken. Samen zoeken naar mogelijke oorzaken van gedrag en natuurlijk naar oplossingen
- Zoeken van een sport/club waar de leerling kan ervaren dat contact met anderen hebben leuk is.
- Via MDO hulp zoeken voor oplossingen voor het kind en de groep. Sportclub/sova training etc. voor traject van SMW.

Begeleiding meelopers : zie begeleiding pester

Begeleiding zwijgende meerderheid:

Door gesprekken in de groep de leerlingen actief proberen te betrekken en stimuleren in het melden van pestgedrag.

Ook samen met de leerlingen naar oplossingen zoeken.

Adviezen voor ouders over Pesten en cyberpesten

Pesten

Als je kind gepest wordt, is het belangrijk om alert te zijn, er voor je kind te zijn en samen te zoeken naar manieren om het pesten tegen te gaan. Concrete acties zijn bijvoorbeeld:

- Praat met je kind, stel open vragen en laat je kind vrij om het hele verhaal te vertellen. Vraag bijvoorbeeld hoe vaak hij of zij gepest wordt, hoe lang het al duurt, en hoe je kind ermee omgaat. Voer het gesprek bij voorkeur op een vertrouwde en rustige plek, of tijdens een gezamenlijke activiteit, zoals fietsen of spelen. Merk je dat je kind overgaat naar een ander onderwerp? Misschien heeft hij of zij tijd nodig. Laat het onderwerp dan rusten en pak het op een ander moment weer op.
- Bedenk samen hoe jullie het pesten kunnen stoppen. Je kind is misschien bang dat ingrijpen het alleen maar erger maakt. Toon daar begrip voor, en kies samen een oplossing waarvan jullie allebei denken dat het wel werkt.
- Praat met iemand uit de omgeving waar er gepest wordt. Als dit op school is, bespreek het dan met de leerkracht of met de anti-pestcoördinator (vaak is dit de vertrouwenspersoon). De school, maar bijvoorbeeld ook de sportvereniging, is verantwoordelijk voor een veilige omgeving en kan helpen het pesten te stoppen. Doe dit wel in overleg met je kind, en vraag de school of trainer ook om met je kind te overleggen over eventuele acties.
- Als het pesten al heel lang duurt en het niet lukt om via de school of andere organisatie een oplossing te vinden, of wanneer er een gevaarlijke situatie ontstaat zoals stalken, dreiging of afpersing, kun je contact opnemen met de politie en eventueel aangifte doen. Neem dan bewijsmateriaal mee, voor zover dat er is. Bijvoorbeeld screenshots of e-mails bij online pesten.

Online pesten

Soms wordt er ook online gepest. Online pesten gebeurt meestal door personen uit de omgeving van degene die gepest wordt. Het pesten vindt dan ineens niet alleen plaats op school of op straat, maar ook thuis, via internet. Over het algemeen gelden dezelfde tips: praat met je kind en luister naar het verhaal dat het te vertellen heeft, bedenk samen oplossingen. Praat ook met iemand van de school of club waar degene die pest ook op zit.

Wat je verder kunt doen:

- Maak duidelijk dat je kind geen schuld heeft aan het pesten.
- Verbied het internetgebruik niet, maar kijk wat er nog wel mogelijk is zonder last te hebben van het pesten. Blijf met je kind in gesprek over wat er online gebeurt en op welke platforms het kind actief is. Meer hierover lees je in het dossier [Mediaopvoeding](#).
- Neem je kind serieus, maar kijk ook of de zorgen terecht zijn. Misschien is het bericht niet speciaal voor je kind bedoeld, of is het niet kwetsend bedoeld.

Daarnaast kun je met je kind het volgende bespreken:

- Probeer te praten met degene die pest. Soms hebben pesters niet door dat hun acties onaardig overkomen.
- Werkt praten niet? Blokkeer het account van de pester.
- Gaat het pesten door? Reageer niet op pestberichten, hoe moeilijk dat soms ook is.
- Bewaar screenshots, e-mails en andere berichten als bewijsmateriaal. Als de situatie uit de hand loopt en je aangifte wilt doen bij de politie, dan heb je bewijsmateriaal nodig.
- Geef aan dat je kind bij jou terecht kan of bespreek samen waar en bij wie het kind terecht kan. Als je kind niet alles met jou wil bespreken, moedig het dan aan om ook te praten met vrienden of iemand anders die je kind vertrouwt. Het is belangrijk dat je kind niet in een isolement terechtkomt, en weet dat hij of zij er niet alleen voor staat.

- Licht de beheerder van de website in en vraag of eventuele foto's of filmpjes verwijderd kunnen worden. Platforms als Instagram hebben vaak een functie voor het rapporteren van posts. Vaak kun je ook in het Helpcentrum een melding maken van lastigvallen, pesten of intimidatie.